גירוש מגוש קטיף כ'פשע נגד האנושות'

כיון שהעיתונות התגייסה לטעון שחייבים לבצע את פקודת הגירוש מגוש קטיף, ראיתי לנכון להראות לכל עמנו שעפ"י כל כללי אמנת ג'נבה, ביצוע של פקודה כזו, הינה פשע נגד האנושות.

כמובן, ישאל איש, אם כל כך ברור, איך מערכת המשפט לא רק שלא התנגדה לפקודה זו, אלא אף 'הכשירה אותה'? על שאלה זו אשיב לעת עתה שתי תשובות בלבד:

- 1. קודם כל מערכת המשפט הישראלית עדיין לא הוכיחה דייה שאינה נגועה בשיקולים פוליטיים. לעדות, ביקורתו של השופט מחוזי בדימוס שטרוזמן מדברת בעד עצמה, ומפנה אצבע מאשימה כלפי שיקולים פוליטיים זרים מאד לבעייות אליהן נדרשו שופטים מסויימים בבג"ץ להתייחס.
- 2. הבג"ץ הוכיח יותר מפעם אחת שאינו מסתפק בהחלת החוק, אלא נוקט באקטיביזם שיפוטי ש'זיכה אותו' כבר בהאשמות חריפות, והוא אינו מהסס ל'עצב' את החוק על ידי פרשנות משלו.

בדבריי אלו, לא פתחתי בכלל בדיון המתבקש – הדבר יעשה בע"ה במקום אחר -, לפיו ברור לכל בר דעת שפשע זה שמדינה המתיימרת להיות מדינה נאורה עומדת ח"ו לבצע נגד אזרחיה היא, <u>פשע שאין לו כל תקדים בתולדות האנושות</u>, - אפילו האנושות העריצותית של העבר ושל ההווה – הבא לגרש אזרחי מדינה על ידי צבא אותה מדינה בה אותם אזרחים משרתים עד עצם היום הזה, ולמסור שטחי מולדת בתי אזרחים, בתי ספר, בתי כנסת, ישיבות ועוד, לאוייביה האכזריים ביותר של המדינה, רוצחים שפלים, חיות פרא בדמות אדם, נשים וילדים, הינה פקודה בלתי-חוקית בעליל. בנוסף לכך, פקודה זו אינה יכולה להיות פקודה צבאית, כיון שתפקיד צבא הוא להגן על אזרחי המדינה ובשום פנים ואופן לא לעקור אותם מאדמתם באכזריות שאיפיינה כל מלכי ארץ האנטישמים במהלך ההיסטוריה. לכן פקודה כזו איננה פקודה צבאית בכלל, והנותן פקודה כזו מנצל באכזריות ובציניות עריצותית בל תתוארנה סמכיות שלא הוענקו לו מעולם. גם על שתיקתה בנקודה זו מערכת המשפט המכונה ישראלית תצטרך לתת הסברים יום מן הימים להיסטוריה ולאנושות כולה.

הרב ד"ר אליהו זייני¹ ראש ישיבה

מתוך אמנת ג'נבה

Draft Code of Crimes Against the Peace and Security of Mankind, 1996

Text adopted by the Commission at its forty-eighth session, in 1996, and submitted to the General Assembly as a part of the Commission's report covering the work of that session. The report (A/48/10), which also contains commentaries on the draft articles, will be published in *Yearbook of the International Law Commission*, 1996, vol. II(2).

Article 18 - Crimes against humanity

A crime against humanity means any of the following acts, when committed in a systematic manner or on a large scale and instigated or directed by a Government or by any organization or group:

(a') murc	ler:

(b) extermination;

. כל הדברים הם על דעתי ולא על דעת המוסד השני בו אני עובד. 1

- (c) torture;
- (d) enslavement;
- (e) persecution on political, racial, religious or ethnic grounds;
- (f) institutionalized discrimination on racial, ethnic or religious grounds involving the violation of fundamental human rights and freedoms and resulting in seriously disadvantaging a part of the population;

(g) arbitrary deportation or forcible transfer of population;

- (h) arbitrary imprisonment;
- (i) forced disappearance of persons;
- (j) rape, enforced prostitution and other forms of sexual abuse;
- (k) other inhumane acts which severely damage physical or mental integrity, health or human dignity, such as mutilation and severe bodily harm.

Commentary:

13. The seventh prohibited act is arbitrary deportation or forcible transfer of population under subparagraph (g). Whereas deportation implies expulsion from the national territory, the forcible transfer of population could occur wholly within the frontiers of one and the same State. The term "arbitrary" is used to exclude the acts when committed for legitimate reasons, such as public health or well being, in a manner consistent with international law. Deportation was included as a crime against humanity in the Nürnberg Charter (article 6 (c)), Control Council Law No. 10 (article II, paragraph c), the Statutes of the International Criminal Tribunals for the former Yugoslavia (article 5) and Rwanda (article 3) as well as the Nürnberg Principles (Principle VI) and the 1954 draft Code (article 2, paragraph 11).